

Bilag til bet. o. f.t. anlægslov for naturgasforsyning m.m.

engagement i gasprojektet. Ifølge analysen må staten påregne at indskyde ca. 20 pct. af investeringsudgifterne svarende til 865 mill. kr. som ansvarlig kapital i DONG, mens DONG kan låne resten i udlandet. De regionale distributionselskabers investeringer forudsættes finansieret gennem ind- og udenlandske lån. Det skønnes, at renten på de udenlandske lån vil blive 10 pct. i gennemsnit uafhængigt af inflationstakt og valutakursudvikling.

Långiverne vil ifølge rapporten kræve

- statslig garanti for projektets færdiggørelse og drift, og
- statslig garanti for afsætning til brugerne i en kvantitet og til en pris, der svarer til beregningerne - dvs. (1) en vækst i afsætningen af gas fra de danske gasfelter fra 0 til mindst 2,6 mia m³ pr. år (heraf ca. 0,7 mia m³ til industrien) i løbet af 1984-86, (jfr. kommentarer til følsomhedsanalysen), og (2) at DONG's salgspris til distributionselskaberne bliver tilstrækkelig høj til at sikre DONG et overskud.

DONG vil ifølge rapporten kunne forrente sin egenkapital med 11 pct.

Kommentarer

Materialet fra DONG og dennes konsullenter er benyttet ukommenteret i rapporten, og det er ikke muligt at afgøre, hvornår rapporten gengiver materiale fra DONG, og hvornår den gengiver konsulentfirmaets egne analyseresultater. Da der kan herske usikkerhed vedrørende DONG's materiale vanskeliggør det en vurdering af rapporten.

Der skal ikke her tages stilling til lånenes betydning for dansk kreditværdighed eller gennemsnitsrentens størrelse.

Gennemføres projektet med 80 pct. udenlandske lån, vil finansieringen i praksis blive det væsentligste grundlag for projektstyringen. Det kan medvirke til, at budgetterne overholdes, men vil samtidig føre til en stærkt centraliseret styring af projektet, som folketinget ikke kan gribe ind i, og baseret på kriterier, som ikke nødvendigvis passer ind i folketingets samlede energipolitik. Endvidere medfører en statslig garanti for færdiggørelse og drift, at projektet ikke kan standses, når låntagningen først er påbegyndt. Folketinget binder sig med andre ord finansielt til et relativt stort projekt, som det

ikke kan udøve nogen kontrol over, uanset hvilke problemer eller planlægningsmangler, der måtte vise sig undervejs. Det må betragtes som ret enestående, at folketinget udsteder en sådan form for »blankochecks«. Til trods herfor er de »værst tænkelige« ændringer i de antagelser, som beregninger og planer bygger på, ikke specificeret og analyseret. Sådanne analyser af de »værst tænkelige« muligheder er ikke identiske med undersøgelser af, hvor meget f. eks. den interne forrentning påvirkes af skønnede usikkerheder inden for de valgte antagelser. Det foreliggende materiale giver derfor ikke folketinget kendskab til den risiko, som det løber ved at igangsætte projektet.

Skal långiverne overbevises om, at gassen vil blive afsat i de forudsatte mængder, vil en tilslutningspligt være nødvendig. Regeringens løfte til industrien om, at den ikke pålægges en sådan pligt, kan skabe problemer. Konsekvenserne heraf for lånemulighed og rente er uvisse. Ligeledes er som nævnt form og omfang af finansierings- og erstatningsordninger i tilknytning til de private husstande uafklaret - herunder hvem der skal betale disse ordninger.

Endelig er DONG's salgspris til de regionale selskaber ikke afgjort. Dette forhold har væsentlig betydning for distributionselskabernes finansielle vilkår, da de på den ene side vil få forskellige distributionsomkostninger pr. forbruger, men på den anden side skal sælge gassen til samme pris til alle forbrugere.

Sammenfattende gælder for naturgasprojektets driftsøkonomi, finansiering og konsekvenser for forbrugers varmeudgifter,

- at folketinget skal binde sig finansielt til udgifter, hvis omfang i »værst mulige forløb« ingen kender,
- at den forudsatte hurtige tilslutning til gasset både blandt husstandene og i industrien vil belaste projektet økonomisk ud over eventuelle retlige hensyn,
- at en enkelt faktor: olieprisstigninger ud over inflationen er helt afgørende for projektets interne rentabilitet, og
- at varmeudgifterne for forbrugerne i alle tilfælde øges - enten direkte som følge af oliepris- (og dermed gaspris-) stigninger ud over inflationen eller indirekte via offentlig-